

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY**

Bydgoszcz, dnia 25 marca 2024 r.

SKO-4220/13/2024

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie orzekającym:

Przewodniczący	- Anna Folgier (spr.)
Członkowie	- Arkadiusz Kanigowski
	- Krzysztof Bielecki

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 marca 2024 r. sprawy z odwołania **Pana Andrzeja Wcisło prowadzącego działalność gospodarczą pn. Gospodarstwo Rolne Andrzej Wcisło** reprezentowanego przez Panią Lucynę Wieczorek, od decyzji Wójta Gminy Dąbrowa nr 1/2023AK z dnia 08 stycznia 2024 r. stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Wykonanie urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych z czwartorzędowej warstwy wodonośnej oraz gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na melioracji w miejscowości Szczepanowo” na dz. nr 85, 73/1, 75, 83/1, 86/3, 84/1, 88, 89, 120/1, 86/4, 86/5, 81/1; na podstawie art. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2018 r. poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 138 § 2 w zw. z art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) oraz art. 64 ust. 3a, art. 74 ust. 3 i ust. 3a, art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.)

orzeka

**- uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

Decyzją nr 1/2023AK z dnia 08 stycznia 2024 r. Wójt Gminy Dąbrowa stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn. „Wykonanie urządzeń umożliwiających pobór wód podziemnych z czwartorzędowej warstwy wodonośnej oraz gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na melioracji w miejscowości Szczepanowo” na dz. nr 85, 73/1, 75, 83/1, 86/3, 84/1, 88, 89, 120/1, 86/4, 86/5, 81/1.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy w ustawowym terminie wniósł Pan Andrzej Wcisło prowadzący działalność gospodarczą pn. Gospodarstwo Rolne Andrzej Wcisło reprezentowany przez Panią Lucynę Wieczorek. Skarżący podniósł, że organ określił jako warunek realizacji przedsięwzięcia pobór

wody z czwartorzędowej warstwy wodonośnej z maksymalną wydajności $Q = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 1,16 \text{ m}$ i zasięgu leja depresji $R = 75 \text{ m}$. Zdaniem skarżącego dane takie jak depresja czy zasięg leja w chwili uzyskiwania decyzji środowiskowej szacowane są teoretycznie. W związku z tym ww. parametry nie powinny być wskazywane jako zawsze występujące przy poborze maksymalnym godzinowym wynoszącym $Q = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$. Ze względu na zmienność warunków hydrogeologicznych jest duże prawdopodobieństwo, że po wykonaniu wiercenia otworu hydrogeologicznego przeznaczonego na studnię występująca w niej depresja oraz zasięg leja depresji będą się różniły od tych, które były określone przed realizacją przedsięwzięcia na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej.

Dalej skarżący zwrócił uwagę na zapis, że w przypadku zmiany parametrów projektowanego przedsięwzięcia po jego wykonaniu, w szczególności obszaru jego oddziaływania przed uzyskaniem pozwolenia wodnoprawnego należy ponownie uzyskać decyzję środowiskową uwzględniającą rzeczywisty obszar oddziaływania przedsięwzięcia. Zdaniem skarżącej nie można uzyskać decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia, które zostanie wykonane na podstawie wydanej już raz decyzji.

Ponadto skarżący podniósł, że zachował termin na złożenie wniosku o uzupełnienie, sprostowanie oraz zmianę zapisów zaskarżonej decyzji. Postanowieniem z dnia 06 lutego 2024 r. Wójt Gminy Dąbrowa odmówił uzupełnienia i sprostowania decyzji, a jako podstawę odmowy podał brak zachowania terminu do złożenia wniosku. Zdaniem strony termin ten został zachowany, gdyż wniosek nadano w placówce pocztowej w dniu 23 stycznia 2024 r.

Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy działając w trybie odwoławczym ustaliło i zważyło, co następuje.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm., dalej: uuioś).

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że Wójt Gminy Dąbrowa postanowieniem z dnia 06 lutego 2024 r. znak: RK.6220.11.1.2023/2024AK odmówił uzupełnienia i sprostowania decyzji nr 1/2023AK z dnia 08 stycznia 2024 r. znak: RK.6220.11.1.2023/2024AK o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Jako podstawę odmowy wskazano przekroczenie terminu z art. 111 § 1 K.p.a. Mianowicie ww. postanowienie zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 10 stycznia 2024 r., natomiast wniosek o uzupełnienie decyzji złożony został w dniu 25 stycznia 2024 r. (data wpływu do organu). Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy Pani Lucyna Wieczorek we wniosku nie wskazała w jakim zakresie żąda uzupełnienia decyzji, a zatem organ nie ma wiedzy jakiego rozstrzygnięcia oczekuje wnioskodawca.

Tut. Kolegium wyjaśnia, że zgodnie z art. 111 § 1 K.p.a. strona może w terminie czternastu dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia bądź co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach. Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 K.p.a., termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Jak wynika z akt sprawy wniosek skarżącej nadany został w polskiej placówce pocztowej w dniu 23 stycznia 2024 r. Nie ma zatem racji organ, że termin czternastodniowy na złożenie wniosku o uzupełnienie decyzji środowiskowej nie został zachowany. Jak wyżej wykazano liczy się data nadania wniosku w polskiej placówce pocztowej, a nie data wpływu wniosku do organu.

Skoro skarżąca postawiła w odwołaniu zarzuty przeciwko ww. postanowieniu, to uznać należy, że postanowienie to zostało w odwołaniu od decyzji zaskarżone. Ponieważ zarzuty okazały się zasadne, tut. Kolegium zobligowane jest zaskarżone postanowienie uchylić, czemu dało wyraz w sentencji niniejszej decyzji. Dodać wypada, że orzeczenie o uzupełnieniu decyzji lub o odmowie jej uzupełnienia nie ma bytu samodzielnego i pozostaje częścią aktu, którego uzupełnienia domaga się strona, w szczególności dzieli losy tego aktu w postępowaniu odwoławczym – zażaleniowym (zob. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 14 grudnia 2017 r., III SA/Po 693/17, LEX nr 2420602).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 uuios, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Przy czym uzyskanie decyzji środowiskowej jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne lub fakultatywne określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839, dalej: rozporządzenie).

W tym miejscu tut. Kolegium zauważa, że to na organie wydającym decyzję środowiskową spoczywa obowiązek prawidłowej kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że inwestor zakwalifikował je zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 73 oraz pkt 89 lit. d) rozporządzenia. Przedsięwzięcie ma bowiem polegać na wykonaniu urządzenia wodnego – studni mającej stanowić ujęcie wód podziemnych oraz melioracji polegającej na nawadnianiu upraw za pomocą deszczowni. W komparycji zaskarżonej decyzji wskazano natomiast § 3 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia. Oznacza to, że organ nie zbadał do jakiej kategorii należy planowane przedsięwzięcie i orzekł niezgodnie z wnioskiem inwestora. Ma to istotne znaczenie, gdyż decyzja środowiskowa w dalszym procesie inwestycyjnym wiąże organ wydający decyzję o warunkach zabudowy w tym przede wszystkim w zakresie charakterystyki, parametrów i usytuowania przedsięwzięcia. Kolegium zauważa, że w myśl § 3 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę (pkt 73) oraz w myśl ust. 1 pkt 89 lit. d) gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na melioracji na obszarze nie mniejszym niż 5 ha innej niż wymieniona w lit. a-c. Z kolei RDOŚ w Bydgoszczy w swoim postanowieniu z dnia 11 grudnia 2023 r. opiniował przedsięwzięcie opisane zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 73 i pkt 89 lit. a). Organ ten wprost wskazał na brzmienie ww. przepisów, w szczególności, na ust. 1 pkt 89 lit. a), zgodnie z którym do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na melioracji łąk, pastwisk lub nieużytków. Rozbieżności powyższej nie dostrzegł i nie wyjaśnił organ pierwszej instancji, czym naruszył przepisy art. 7 i art. 77 § 1 K.p.a. Zdaniem tut. Kolegium uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia. Prawidłowa kwalifikacja przedsięwzięcia jest o tyle istotna, że ma wpływ na orzeczenie o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wyraźnie również podkreślić trzeba, że obowiązkiem organu w razie jakichkolwiek wątpliwości było wezwanie inwestora o złożenia dodatkowych wyjaśnień. Woli podmiotu wnioskującego o wydanie decyzji środowiskowej nie można domniemywać, organ nie jest też władny żądania zawartego we wniosku samodzielnie modyfikować.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 u.o.o.ś. przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

W myśl art. 59 ust. 2 u.o.o.ś. realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Zgodnie z art. 63 u.o.o.ś obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria określone w tym przepisie.

W myśl zaś art. 64 u.o.o.ś postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na możliwy negatywny wpływ tego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 4, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia. Postanowienie to można zaskarżyć w zażaleniu, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

Organy opiniujące uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Organ pierwszej instancji był zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie niniejszej zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących.

Z akt sprawy wynika, że Wójt Gminy Dąbrowa zasięgnął opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu. RDOŚ w Bydgoszczy w postanowieniu z dnia 11 grudnia 2023 r. wyraził opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jednakże w swojej opinii wskazał na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych warunków i wymagań. Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w opinii z dnia 21 grudnia 2023 r. wyraził stanowisko, że dla planowanego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Podobnie jak RDOŚ w Bydgoszczy, w swojej opinii wskazał na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych warunków i wymagań.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, że w myśl art. 64 ust. 3a u.o.o.ś opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c tej ustawy, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W orzecznictwie podkreśla się, że „Wprawdzie opinia, o której mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, to jednak z woli ustawodawcy stanowi obligatoryjny element procedury zmierzającej do stwierdzenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i stanowisko wskazanych w tym przepisie wyspecjalizowanych organów współdziałających nie może zostać pominięte.” (zob. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 02 stycznia 2020 r., II SA/Gd 698/19).

Opinia jest najsłabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (K. Gruszecki, *Prawne podstawy oceny wpływu na środowisko oddziaływań skumulowanych*, ST 2012, nr 3, s. 65). Dlatego też organ wydający takie postanowienie nie będzie związany poglądami wypowiedzianymi przez organy współdziałające. Pogląd ten był wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie (por. m.in. wyrok NSA z dnia 05 kwietnia 2016 r., II OSK 2507/14, LEX nr 2081398). Natomiast zarówno w przypadku akceptacji stanowiska organów opiniujących, jak i ich odrzucenia organ wydający postanowienie kończące ten etap postępowania powinien wskazać – zgodnie z regułami ogólnymi wynikającymi z art. 107 § 3 K.p.a. – jakimi okolicznościami faktycznymi (znajdującymi potwierdzenie w materiale dowodowym) kierował się w tym zakresie oraz odnieść się do przesłanek określonych w art. 63 ust. 1 ustawy (co wynika bezpośrednio z art. 65 ust. 1 ustawy).

Powyższe oznacza, wbrew twierdzeniom organu pierwszej instancji, że nie jest on związany opiniami organów współdziałających. Opinie te jednak powinien samodzielnie ocenić, w tym rozważyć zasadność uwzględnienia w treści decyzji środowiskowej zaproponowanych w tych opiniach warunków i wymagań, mając na uwadze dane zawarte w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Swoim rozważaniom organ powinien dać wyraz w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia, tak aby możliwa była jego ewentualna kontrola przez organ odwoławczy. Wskazać w tym miejscu wypada, że składana przez inwestora Karta informacyjna przedsięwzięcia nie ma charakteru wiążącego dla organu, bowiem jest dowodem, który jak każdy inny dowód podlega ocenie organu. Organ na podstawie całokształtu materiału

dowodowego winien ocenić, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 K.p.a.), co oznacza, że także dokument złożony przez stronę podlega ocenie organu. Ocena wartości dowodowej dokumentów złożonych przez inwestora, jego wiarygodności i przydatności dla rozstrzygnięcia sprawy należy do obowiązków organu, gdyż to organ administracji rozstrzyga sprawę.

Dodatkowo tut. Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji nie ustalił kręgu stron niniejszego postępowania. W aktach sprawy brak bowiem rozdzielnika ze wskazaniem z imienia i nazwiska bądź nazwy właścicieli nieruchomości, których organ uznał za strony. Brak również wypisów z rejestru gruntów.

Organ pierwszej instancji pismem z dnia 06 października 2023 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w trybie publicznego obwieszczenia (w zawiadomieniu błędnie podano podstawę prawną, tj. art. 73 ust. 1 uuios oraz art. 61 § 4 K.p.a.). Przepis art. 74 ust. 3 uuios stanowi, że „Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.” Ponieważ, jak wyżej wykazano organ nie ustalił kręgu stron postępowania, przedwczesne i dowolne było skorzystanie z ww. trybu.

Na marginesie tut. Kolegium przypomina, że w myśl art. 74 ust. 3a uuios, „Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.”

Obowiązkiem organu w niniejszej sprawie była weryfikacja i ocena, czy załączona do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej mapa obejmuje przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1. Swoim ustaleniom organ powinien dać wyraz w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia.

Reasumując, dostrzeżone przez tut. Kolegium uchybienia obligują do uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Tut. Kolegium uznało bowiem, że Wójt Gminy Dąbrowa naruszył przepisy art. 7, art. 77 § 1, art. 80, art. 107 § 3 K.p.a. w stopniu mogącym mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia. Obowiązku dokonania prawidłowej kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia, ustalenia kręgu stron postępowania, oceny Karty informacyjnej przedsięwzięcia, ustosunkowania się do opinii organów współdziałających, organ pierwszej instancji nie może przerzucać wyłącznie na organ odwoławczy, gdyż dwuinstancyjność postępowania oznacza, że sprawa zostanie rozpoznana i rozstrzygnięta na skutek odwołania przez dwa organy, a nie tylko organ odwoławczy (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 02 września 2009 r., II SA/Bd 289/2009, LexPolonica nr 2436790).

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzje skarga nie przysługuje, jednak strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może wnieść sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem tut. Kolegium w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), od sprzeciwu należy uiścić wpis stały w wysokości 100 zł, gotówką do kasy sądu lub na rachunek bankowy sądu. Jednocześnie tut. Kolegium poucza, iż strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Otrzymują:

1. Pani Lucyna Wieczorek
pełnomocnik Pana Andrzeja Wcisło
Straduń 3a, 64-980 Trzcianka
2. Strony postępowania
w trybie art. 49 K.p.a.
3. Wójt Gminy Dąbrowa
+ akta sprawy
4. SKO w Bydgoszczy a/a

Skład orzekający:

Przewodniczący

Członek

Członek

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Inowrocławiu
ul. Królowej Jadwigi 20
88-100 Inowrocław

